

สานสัมพันธ์ฝ่ายสังคม

จุลสารราย 4 เดือน ของ ฝ่ายสังคม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

ฉบับที่ 09 ปีที่ 05
เมษายน 2018/2561

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงย้ำ “พระศาสนจักรจะเดินไปข้างหน้าไม่ได้ ถ้าปราศจากความรัก แต่ทั้งนี้ต้องเป็นความรักที่ไม่มีข้อแม้เหมือนที่พระเยซูทรงสอน”

ภาพประกอบจาก WWW.POPEREPORT.COM

สารบัญ

- ▶ ไปป์ฟรังซิส ‘พระศาสนจักรจะเดินไปข้างหน้าไม่ได้ ถ้าปราศจากความรัก’ 2
- ▶ หนทางแห่งความจริง 3-5
- ▶ งานอภิบาลลูกเรือ...กับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง 6-8
- ▶ SMART YOUNG FARMER ในโรงเรียน 9-11
- ▶ กิจกรรมฝ่ายสังคมฯ ไตรมาสแรกปี 2018(มกราคม - มีนาคม 2561) 12-15
- ▶ THAILAND 4.0 คืออะไร 16

ที่มาบทความและภาพประกอบ WWW.POPEREPORT.COM

สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงย้ำ พระศาสนจักรจะเดินไปข้างหน้าไม่ได้ ถ้าปราศจากความรัก แต่ทั้งนี้ต้องเป็นความรักที่ไม่มีข้อแม้ เหมือนที่พระเยซูทรงสอนทรงเตือนพระศาสนจักรเป็นผู้รับใช้ แต่ไม่ใช่ผู้ยิ่งใหญ่และอย่าทำตัวเป็นผู้ยิ่งใหญ่ เพราะผู้ยิ่งใหญ่ที่แท้จริงคือพระเยซูผู้ทรงเป็นนายของเรา

ช่วงเช้าวันพฤหัสบดีที่ 26 เมษายนที่ผ่านมา สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงถวายมิสซาเช้าในวัดน้อยประจำหอพักซางตา มาร์ธา พระวรสารวันนี้ เป็นเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงล้างเท้าบรรดาศิษย์ในการเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย

พระสันตะปาปาทรงเทศน์แบ่งปันว่า“พระวรสารวันนี้ประกอบไปด้วยความจริงสามประการที่เป็นรากฐานให้พระศาสนจักร ได้แก่ พระเยซูทรงสอนเราเรื่องความรักผ่านทางศีลมหาสนิท พระองค์ทรงสอนเราให้รับใช้ผ่านทาง การล้างเท้าบรรดาศิษย์และไม่มีผู้รับใช้คนไหนที่จะยิ่งใหญ่ไปกว่านายของตัวเอง

บัญญัติประการแรกคือความรัก มันไม่ใช่แค่จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเอง เพราะพระเยซูทรงทำยิ่งไปกว่านั้น นั่นคือ จงรักกันและกันเหมือนที่เรารักท่านรักแบบไม่มีข้อแม้ ถ้าปราศจากสิ่งนี้ พระศาสนจักรจะไม่สามารถเดินไปข้างหน้าได้เลย พระศาสนจักรจะไม่สามารถหายใจได้ ถ้าปราศจากความรัก พระศาสนจักรจะเจริญเติบโตไม่ได้ และจะถูกแปรเปลี่ยนเป็นสถาบันอันว่างเปล่าซึ่งไม่ได้ผลิดอกออกผลใดๆทั้งสิ้น

บัญญัติประการที่สองเกิดในการล้างเท้า นั่นคือ จงรับใช้ซึ่งกันและกัน

“ส่วนบทสอนที่สามคือการเตือนเราทุกคน ‘ท่านสามารถรับใช้ แต่เป็นเราที่ส่งท่านไปและมอบหน้าที่ให้ กับท่าน ท่านจะไม่มีวันยิ่งใหญ่ไปกว่าเรา’ นี่เป็นเรื่องจริง พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าเราทุกคน พวกเราเป็นแค่ผู้รับใช้ที่ไม่สามารถยิ่งใหญ่ไปกว่าพระเยซู...ในการล้างเท้าพระเยซูบอกเราให้รับใช้กันเหมือนที่พระองค์ทรงทำให้เห็นเป็นแบบอย่าง แต่จงรับรู้ไว้ว่า ไม่มีผู้รับใช้คนไหนจะยิ่งใหญ่ไปกว่านายของตน คำพูดที่เด็ดขาดและการกระทำเหล่านี้คือรากฐานของพระศาสนจักร ถ้าเรานำสามสิ่งนี้ไปใช้ เราจะไม่วันล่มเลย” พระสันตะปาปา ตรัสสอนท้าย

“โครงการหนทางแห่งความจริง” เป็นโครงการหนึ่งของแผนกผู้ยากไร้และด้อยโอกาส อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ คือการลงไปเยี่ยมชาวบ้านชุมชนในเขตพื้นที่คลองเตย กรุงเทพฯ จำนวน 20 ชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วย ชุมชนคลองเตยใน 1-3 , ชุมชนร่มเกล้า, ชุมชนหัวคိုင်, ชุมชนลือค1-6 , ชุมชน 70 ไร่, ชุมชนริมทางรถไฟ, ชุมชนริมคลองวัดสะพาน, ชุมชนโรงหมู, ชุมชนบ้านกล้วย, ชุมชนแฟลต19-22 , ชุมชนแฟลต 23-25, ชุมชนแฟลต 11-18 และชุมชนพัฒนาเอเชีย โดยมีทีมงานหลักคือ **คุณพ่ออเลสซานโดร ไบร์ ,คุณพ่ออเลสซีโอ คริปป่า** พระสงฆ์จากคณะซาเวเรียน, **ซิสเตอร์ชลธิชา ฤทธิเนติกุล** จากคณะภคินีพระราชินี มาเรีย และเจ้าหน้าที่แผนกผู้ยากไร้และด้อยโอกาสกรุงเทพฯ

การลงพื้นที่จริง ได้สัมผัสกับชีวิตของชาวชุมชน ได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ทำให้ผู้ทำงานเกิดมุมมองอย่างไร และนี่คือความใส่ใจของทีมงานลงชุมชน เราลงไปดูกันค่ะ...

คุณเอกลักษณ์ (ทีมงานแผนกผู้ยากไร้ฯ): “การไปเยี่ยมผู้ป่วยทุกวัน ทำให้ผมรู้สึกเหมือนพวกเขาเป็นครอบครัว ไม่ใช่จากสิ่งของที่เราให้ แต่เป็นความรัก ความคิดถึง ความห่วงใย สิ่งหนึ่งที่ทำให้รู้สึกมีความสุขคือ ไม่ใช่แค่เราที่รู้สึกแบบนี้ แต่เป็นคนในชุมชน ผู้ป่วยที่รักเรา คิดถึงเรา บางคนมีพร้อมทุกอย่าง ถึงแม้จะมีปัญหาสุขภาพ แต่ปัญหาใหญ่เขามีในหัวใจ และเราไปเติมเต็มสิ่งนั้น **สิ่งที่ขาดหายไป** ความสุขยังเราให้ไปเท่าไรความสุข รอยยิ้มที่เขาส่งกลับมา ทำให้เราสุขร้อยเท่าพันเท่า ตัวอย่างเช่น คุณยายสำออง อยู่กับลูกสาว เดินไม่ได้ ติดเตียง เป็นโรคซึมเศร้า และปัญหาสุขภาพอื่นๆ แต่ปัญหาผมที่ผมเจอคือ เขารู้สึกว่าตัวเองไร้ค่าไม่มีประโยชน์ อยู่ไปก็เป็นภาระของลูกหลาน เนื่องจากลูกหลานทำงานและเป็นคนดูแล อีกทั้งลูกสาวก็อายุมากแล้ว สิ่งที่ผมทำได้คือ ไปเยี่ยมคุณยายบ่อยๆ ไปให้กำลังใจ ไปสร้างรอยยิ้ม แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆในแต่ละครั้ง แต่เขามีความสุข ผมรู้สึกเหมือนกับว่าเขามองเห็นคุณค่าของตัวเองมากขึ้น”

คุณพ่ออเลสซานโดร ไบร์ : “ความรู้สึกช่วงแรกรู้สึกแปลกใจและเสียใจเวลาเห็นสภาพของคนที่อยู่ในชุมชน และถามตัวเองว่า ทำไมปัจจุบันนี้ยังมีกรณีแบบนี้ รู้สึกว่าไม่ยุติธรรมเลยที่มีคนที่ไม่มีบ้าน ไม่มีคนดูแล เด็กๆ ผู้ป่วยอยู่คนเดียว คนที่ขาดการศึกษา การรักษา ช่วงแรกรู้สึกท้อแท้ ได้เจอปัญหาเยอะมาก ภายหลังที่ได้เริ่มงาน ได้สร้างความสัมพันธ์ ความคุ้นเคย รู้สึกว่าดีใจที่ได้เจอสิ่งที่ดีต่างๆในชุมชนแออัด ในครอบครัวแต่ละครอบครัว เราเจอคนที่มีความกระตือรือร้นและความตั้งใจที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ให้กำลังใจเรา และทำให้เราเข้าใจว่างานของเราสำคัญ เพื่อจะได้ร่วมมือกับเขาเหล่านั้น ถึงแม้ว่าบางทีเราเหนื่อยเครียด โดยเฉพาะทุกครั้งที่เราต้องช่วยแก้ปัญหา แต่เราดีใจมากที่เราสามารถแบ่งปันชีวิตประจำวัน เป็นครอบครัวหนึ่งเดียวกันเรารู้สึกว่าทุกครั้งที่เราได้เจอผู้ป่วย คนติดยาเสพติด เด็กกำพร้า เราได้เจอพระเยซูเจ้าที่ชวนเราให้รักและรับใช้ตามที่พระวรสารบอกทุกๆ ครั้งที่คุณรับใช้ผู้ต่ำต้อยนั้นแหละ คุณกำลังรับใช้พระเจ้า ผมรู้สึกว่าสิ่งที่เราทำไม่ใช่งาน หน้าที่ แต่เป็นชีวิตของเรา เราโชคดีที่มีโอกาสเป็นเครื่องมือของพระเจ้า”

เมธี (ทีมงานแผนกผู้ยากไร้) : “ความรู้สึกเวลาลงชุมชน ไม่ได้เอาสิ่งขอไปให้ แต่ไปสร้างความสัมพันธ์ใหม่ๆ เราทำงานในนามพระศาสนจักร เป็นเครื่องมือของพระเจ้า เป็นพยานแสดงถึงความรักของพระองค์ต่อทุกคน ที่แม้จะมีคนที่ต้อนรับ หรือไม่ต้อนรับ บางครั้งก็เหนื่อย ท้อ และประสบการณ์ที่ผมประทับใจคือมีอยู่ที่คุณยายคนหนึ่งอยู่ชุมชนที่ยากจน มีลูกชายอยู่ต่างจังหวัด ทำงานกรรมกร สิ่งที่เราเจอคือเขาอยู่คนเดียว ปกติเราซื้อกาแฟไปฝาก เพราะแกชอบกิน ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งเล็กน้อย แต่การได้พูดคุยและพบปะ ก็ทำให้รู้สึกดีและมีความสุข แต่สิ่งที่เราได้มากกว่านั้นคือรอยยิ้ม ผมเคยถามเขาว่าเขาอยู่ได้อย่างไรตัวคนเดียว เขาตอบด้วยรอยยิ้มแล้วว่าทำใจได้ละ ผมรู้สึกว่าทำไมพระเจ้าถึงทอดทิ้งคนเหล่านี้แต่กลับกันคนจนเหล่านี้ที่จะได้เข้าอาณาจักรสวรรค์เหมือนกับลาซารัสตามในพระคัมภีร์”

ชานน(ทีมงานแผนกผู้ยากไร้) : “การลงชุมชนประจำวันของผมตั้งแต่วันแรก ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะที่นี้ไม่ใช่หมู่บ้านของผม ไม่คุ้นเคย มีแต่คนแปลกหน้า และเป็นสถานที่ที่น่ากลัว ในช่วงแรกๆ เวลาเดินลงชุมชนผมรู้สึกกลัว เห็นคนป่วยมากมาย รู้สึกสงสารมาก เพราะเขาต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี แออัด บางคนไม่มีคนดูแล สกปรก ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ยิ่งเราขยายพื้นที่ในการเยี่ยมชุมชน ก็ยิ่งพบเห็นคนเจ็บป่วยมากมาย เด็กๆ เยาวชนที่มีปัญหา ทั้งปัญหาสุขภาพ ปัญหาครอบครัว ปัญหาเรื่องยาเสพติด ซึ่งเราพบเจอน้อยในหมู่บ้านของเรา พอเราทำงานได้ระยะหนึ่งแล้ว ผู้ป่วย เด็ก เยาวชน เริ่มรู้จักเรา ก็มีความรู้สึกยินดีมาก เพราะเขารู้สึกกับเราราวกับว่าเป็นเพื่อน ให้เกียรติเรามาก ทุกคนในชุมชนและเรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การทำงานในชุมชนแออัดสำหรับผม ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะเราเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างไม่ได้

เรามาเยี่ยมคนในชุมชนตามสภาพที่เป็นอยู่ ความคิด การดำรงชีวิต อุปนิสัย ไม่ใช่เรื่องง่าย การช่วยเหลือด้วยเช่นกัน มีคนที่ต้องการปัจจัย 4 เยอะมาก โดยส่วนใหญ่คือผู้ป่วยที่ยังขาดสิ่งของที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ทีมของเราก็ให้ได้บ้างแต่ไม่ใช่ทุกครั้ง บางกรณีก็ไม่สามารถช่วยอะไรได้มาก และมาเสียชีวิตจากไปกรณีตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยชายคนหนึ่ง ขาดขาข้างหนึ่ง ตามองไม่ค่อยเห็น มือพอใช้ได้ข้างเดียว แคมพูดไม่ได้แทบจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ อยู่กับมาแม่ที่เป็นอัมพฤกษ์และน้องชาย ชีวิตของเขารันทนมาก ถูกคำด่าทอทำธุระส่วนตัวก็ลำบาก เราพยายามนำสิ่งของไปให้ แต่เขาก็ใช้ไม่ค่อยได้ อยากพาไปอยู่ศูนย์แต่ก็ไม่ทัน ด้วยสุขภาพที่แย่งเรื่อยๆ ท้ายที่สุดก็เสียชีวิตไป สิ่งที่น่าเสียดายที่สุดคือเราไม่สามารถช่วยทุกคนได้ เพราะความต้องการเยอะเกินกว่าที่เราจะมอบให้ได้ **ถึงแม้ว่าที่นี่จะมีปัญหามากมาย แต่คนป่วย เด็ก เยาวชน คือเพื่อนของเรา เราารู้สึกว่าเราทำงานเพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง ถึงแม้ว่าไม่ได้เกิดผลมากมายก็ตาม”**

คุณพ่ออเลสซีโอ คริปป่า : “รู้สึกมีความสุข เพราะเหมือนพระเจ้าทำงานกับเรา ผมรู้สึกมีความสุขมากที่ได้เห็นชาวบ้านในชุมชนยินดีต้อนรับ ได้เห็นสิ่งดีๆ ได้เห็นคุณตา คุณยายที่เลี้ยงหลานที่ไม่ใช่ลูกตัวเอง แต่เลี้ยงจนโต ถึงแม้ว่าเด็กหลายคนที่มีปัญหามากๆ ในครอบครัวผู้ใหญ่หลายๆ คนใส่ใจ ยินดีที่จะมาเพื่อขอความช่วยเหลือ ในช่วงแรกที่พ่อมาที่นี่ พ่อยังพูดภาษาไทยไม่ได้ พูดไม่ชัด แต่คนในชุมชนไม่มีใครที่ดูถูกพ่อ ยินดีต้อนรับพ่อ ในขณะเดียวกันพ่อเจอข้อเสียคือ เห็นคนในชุมชนหลายๆ คนที่อยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่ดี แล้วยังไม่ยอมเปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่มีความพยายามที่จะพัฒนาชีวิตของตัวเอง อีกหนึ่งอย่างคือ พบเห็นหลายๆ คนที่ไม่ยอมเปิดโอกาสให้กับตัวเอง ถึงแม้มีคำแนะนำจากหลายๆ คน แต่เขาก็ไม่ยอมเปิดใจ สิ่งหนึ่งที่พ่อประทับใจมากคือ พ่อได้เรียนรู้จากการลงชุมชน โดยเฉพาะเรื่องความอดทน เช่นครอบครัวหนึ่งที่ คุณยายดูแลคุณลุงและหลานๆ คนเดียว คุณยายมีความอดทนมาก ซึ่งทำให้พ่อได้เรียนรู้หลายอย่างจากการลงชุมชน คุณยายหรือหลายๆ คนที่อยู่ในชุมชน บางคนขายยาเพื่อมาใช้ในการดำรงชีวิต การรักษาสามะของตัวเอง แต่คุณยายก็ยังทำงานด้วยความเพียร ถ้าหากพ่อตกอยู่ในสภาพแบบนี้ พ่อคงตัดสินใจลำบากในการใช้ชีวิต ในการลงชุมชนพ่อรู้สึกว่าเราเป็นเครื่องหมายในมือของพระเจ้า เขาไม่ได้เห็นเราเป็นคนให้สิ่งของ แต่เขามองเราว่า เราเป็นคุณพ่อ ที่สามารถช่วยเขาให้ใช้ชีวิตในทางที่ดี บางครั้งพ่อรู้สึกว่าเราเป็นเครื่องหมายของพระเจ้า รู้สึกว่าพระเจ้า พระเยซูอยู่ในชุมชน และนำทางเรา”

งานอภิบาลลูกเรือ... กับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

โดย แผนกอภิบาลผู้เดินทางทะเลกรุงเทพฯ

แต่เดิมงานหลักของแผนกอภิบาลผู้เดินทางทะเลและท่องเที่ยว อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เน้นการทำงานเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่แรงงาน ซึ่งเป็นลูกเรือที่ทำงานบนเรือเดินสมุทร เรือประมงและเรือเพื่อการท่องเที่ยว(ทะเล)ที่เข้าเทียบท่า ที่ท่าเรือกรุงเทพฯ มีการออกเยี่ยมเรือเพื่อทักทายถามไถ่ทุกข์สุขของสมาชิกบนเรือ ประชาสัมพันธ์ ถึงความช่วยเหลือและบริการที่สำนักงานผู้เดินทางทะเลให้บริการ และบริการด้านศาสนพิธีกรรม บนเรือ พิธีมิสซา ศีลศักดิ์สิทธิ์ เช่น ศีลเจิมคนไข้ เป็นต้น

แต่เนื่องจากสถานะเศรษฐกิจที่ถดถอยในช่วงหลายปีที่ผ่านมาทำให้มีเรือสินค้าที่เข้ามา จอดที่ท่าเรือกรุงเทพฯ น้อยลง การเข้าไปอภิบาลลูกเรือทำได้ยากขึ้น บางลำไม่ต้อนรับจิตตาทิบาล ลูกเรือ ไม่ได้นับถือศาสนาคาทอลิก ในระยะหลังทางแผนกฯ จึงได้เข้าไปดูแลอภิบาลทางด้านจิตใจควบคู่ไปกับการช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของบรรดาลูกเรือ เช่น เรื่องค่าจ้างแรงงาน สภาพความเป็นอยู่ การได้รับความไม่เป็นธรรมด้านต่างๆ ฯลฯ โดยได้ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำงานให้ความช่วยเหลือลูกแก่ลูกเรือ เช่น คณะกรรมการคาทอลิกเพื่ออภิบาลสังคม แผนกผู้เดินทางทะเลและท่องเที่ยว (NCCS) สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย, MISSION OF SEAFARERS เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาได้รับเรื่องร้องเรียนและให้การช่วยเหลือแก่ลูกเรือเป็นระยะ ตัวอย่างเช่น

กรณีที่ 1 - การให้ความช่วยเหลือบนเรือ MT.SARA ชักธงมาเลเซีย เป็นเรือบรรทุกน้ำมันและผลิตภัณฑ์ สารเคมี คนประจำเรือโทรมาร้องเรียนเกี่ยวกับสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่บนเรือ รวมถึง การจ่ายเงิน ลูกเรือทุกคนไม่พอใจ ไม่อยากร่วมงานกับกัปตันคนนี้(สัญชาติมาเลเซีย)อีกต่อไป ลูกเรือ ขอให้แผนกฯ ช่วยติดต่อกับทางบริษัทเรือและอธิบายถึงพฤติกรรมที่เลวร้ายของกัปตันเรือ แผนกฯ ได้ ติดต่อกับกรรมการผู้จัดการของบริษัท MT.SARA และการอธิบายเกี่ยวกับสถานการณ์ให้ทราบ ต่อมา ทางบริษัทได้มีคำสั่งให้กัปตันชาวมาเลเซียพ้นจากหน้าที่ และให้กัปตันใหม่ที่มาจากประเทศพม่ามา ทำหน้าที่แทนในเรือนี้ กรณีนี้ทางแผนกฯ ได้ให้ความช่วยเหลือจนประสบความสำเร็จตามที่ลูกเรือได้ ร้องเรียนมา

กรณีที่ 2 - ให้ความช่วยเหลือแก่ลูกเรือ SHIN HO CHUN NO.102 เรือสัญชาติพม่า ชักธงปานามา ลูกเรือเป็นชาวพม่า 19 คน, ฟิลิปปินส์ 3 คน และจีน 9 คน ลูกเรือร้องเรียนให้ตรวจสอบการกระทำผิดต่อ ลูกเรือในสัญญาจ้างลูกเรือชาวพม่า ซึ่งจ่ายค่านายหน้า(1,500 เหรียญสหรัฐ)เพื่อหางานทำกับเอเยนต์ ชาวพม่าและเข้าร่วมทำงานกับเรือดังกล่าวที่กรุงเทพฯ เอเยนต์ได้จัดทำสัญญาที่เขียนขึ้นเป็นภาษาไทย และภาษาจีน ซึ่งลูกเรือไม่เข้าใจ แต่เขาต้องลงนามเพราะเอเยนต์บังคับให้ลงนามในสัญญา หลังจาก ลงนาม มีการอธิบายให้ลูกเรือทราบว่าเงินเดือนที่เขาจะได้รับเป็น 300 เหรียญสหรัฐต่อเดือน โดย ไม่มีค่าทำงานล่วงเวลา ไม่มีค่าครองชีพ จะจ่ายค่าจ้างให้ทุกสองเดือน หากลูกเรือทำงานไม่ครบ ระยะเวลาของสัญญา ลูกเรือต้องจ่ายค่านายหน้าและตัวเครื่องบินเอง สภาพการทำงานบนเรือในทะเล ทำหน้าที่ขนถ่ายปลา(60 ถึง 100 กิโลกรัม) เมื่ออยู่ในทะเลอาร์เจนตินาในสภาพอากาศที่แ่พวกเขาถูก บังคับให้ทำงานโดยไม่ได้นอนเป็นเวลา 6 วัน พวกเขาถูกข่มขู่ให้ทำงานอย่างหนัก อาหารไม่ดี ไม่มี ความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งๆ ที่ลูกเรือได้จ่ายเงินให้เอเยนต์จำนวนมากเพื่อให้ได้งานทำ ในความ เป็นจริงเขาต้องได้รับเงินเดือน 350 เหรียญสหรัฐ ท้ายที่สุดทางแผนกฯ สามารถช่วยเจรจาให้ลูกเรือ ได้รับการช่วยเหลือตามคำร้องเรียน ขอค่าชดเชยค่าจ้างได้ตามมาตรฐาน เพราะมีการกระทำผิดต่อ ลูกเรือจริง

กรณีที่ 3 การให้ความช่วยเหลือเรือ MT SEMUABERJAYA เป็นเรือน้ำมัน/ผลิตภัณฑ์ ชักธง มาเลเซียปลายทางประเทศ เกาหลี ทางแผนกฯ ได้รับการร้องเรียนจากลูกเรือ เพราะ พวกเขาได้รับจดหมายแจ้งการสิ้นสุดการจ้างงานสำหรับ ลูกเรือทุกคน แต่ลูกเรือทั้งหมดปฏิเสธที่จะเซ็นชื่อและขอเงิน ชดเชย 2 เดือน มีการตกลงกันว่าจะมีการเซ็นชื่อเมื่อถึง เกาหลี พวกเขาจะได้รับค่าแรงทั้งหมด รวมถึงค่าชดเชย และตัวเครื่องบินกลับบ้าน ในที่สุดลูกเรือ MT.SEMUA

BERJAYA ได้รับเงินรวม 70,500 USD บรรดาลูกเรือเรือได้รับค่าจ้าง และค่าชดเชยสำหรับการเดินทางกลับประเทศแล้ว

กรณีที่ 4 - ให้ความช่วยเหลือลูกเรือ BAROASAA ชักธงมัลดีฟส์มีลูกเรือชาวมัลดีฟส์ 11 คน, ศรีลังกา 4 คน และอินเดีย 2 คน มีการร้องเรียนมาที่แผนกฯ เพื่อให้ช่วยเจรจาขอค่าชดเชยจากบริษัทเรือ

ซึ่งมีสภาพการทำงานและสภาพความเป็นอยู่ไม่เหมาะสม ลูกเรือไม่มีอาหารและน้ำดื่ม ทางทหารเรือขอให้เรือกลับไปยังแผ่นดินแม่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ได้มีการเจรจาไปยังบริษัทขนส่งในประเทศมัลดีฟส์ ทางแผนกฯ และหน่วยงาน MISSION TO SEAFARERS ที่ท่าเรือมหาชัย ได้เข้าไปให้การช่วยเหลือลูกเรือในเรื่องอาหารน้ำดื่ม และน้ำจืด เพื่อใช้ในชีวิตประจำวันอย่างเร่งด่วน ในระหว่างที่ติดต่อเจรจากับบริษัท สัปดาห์ต่อมาลูกเรือของ MV BAROASAA ได้แจ้งว่าบริษัทมีการจ่ายค่าชดเชยให้กับลูกเรือทุกคน และลูกเรือได้ทำจดหมายขอบคุณมายังแผนกฯ

จากกรณีทั้ง 4 จะเห็นได้ว่าบรรดาแรงงานผู้เดินทางมากับเรือเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหาความเดือดร้อน หลายๆ ด้าน ซึ่งการที่ทางแผนกอภิบาลผู้เดินทางทะเลกรุงเทพฯ ได้เข้าไปช่วยดูแลในเรื่องเหล่านี้ด้วย ทำให้ความทุกข์ความเดือดร้อนของบรรดาลูกเรือได้บรรเทาเบาบางลงเป็นอย่างมาก จึงถือนี้คืออีกภารกิจหนึ่งที่สำคัญของแผนกอภิบาลผู้เดินทางทะเลกรุงเทพฯ ที่จะต้องดำเนินการต่อไป

โดย คุณมานพ ผิวเกลี้ยง

โครงการนี้เริ่มดำเนินการเมื่อปี 2016 จากแรงบันดาลใจของสมณสาสน์ “LAUDATO SI” (ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า) ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส ที่พระองค์ทรงเรียกร้องให้ทุกคนหันมาสนใจและใส่ใจช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของโลก

แนวคิดและความเป็นมา ของโครงการ YOUNG SMART FARMERS ในโรงเรียน

ความหมายของ SMART FARMERS

SMART FARMERS หมายถึง บุคคลที่มีความภูมิใจในการเป็นเกษตรกร มีความรอบรู้ในระบบการผลิตด้านการเกษตรแต่ละสาขา มีความสามารถในการวิเคราะห์ เชื่อมโยงและบริหารจัดการการผลิตและการตลาด โดยใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ คำนึงถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้บริโภค สังคมและ สิ่งแวดล้อม

ฝ่ายสังคม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จึงนำเอาแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้กับเด็กในโรงเรียน และใช้ชื่อว่า YOUNG SMART FARMERS แต่ยังคงรักษาแนวทางเดียวกับ SMART FARMERS และต้องการให้โรงเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้สำหรับชุมชนใกล้เคียง

จุดประสงค์ของโครงการ

เด็กนักเรียนที่สนใจ
ตั้งแต่ชั้นประถม 6
ถึงมัธยมปลาย

ปลูกพืชผักหลากหลายชนิด
เพาะเห็ด

ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้
ศึกษาดูงาน /
เรียนรู้จากวิทยากร

ส่งเสริมเรียนรู้
การทำการเกษตร
และเสริมรายได้ให้กับ
เด็กนักเรียน

หลักการของ SMART คือ

- ▶ **S = SPECIFIC** : เป้าหมายควรมีความชัดเจน เรียบง่ายไม่สลับซับซ้อนและเน้นในสิ่งที่เราต้องการให้เกิดขึ้นและจะช่วยให้เราสามารถทุ่มเทความพยายามของเราลงได้อย่างเต็มที่ เพราะเรา รู้ว่าเราจะทำอะไร (WHAT) ทำไมเราต้องทำสิ่งนั้น (WHY)ทำด้วยวิธีอย่างไร (HOW)
- ▶ **M = MEASURABLE** : ซึ่งสามารถวัดผลได้ และสามารถมองเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายของเรา
- ▶ **A = ATTAINABLE** : สามารถบรรลุเป้าหมายได้ เกิดการเรียนรู้จากการไปดูงานและลงมือปฏิบัติ จะเกิดกำลังใจ ความภาคภูมิใจ กับข้อตั้งใจและความพยายามของตนเอง
- ▶ **R = REALISTIC** : เกิดผลที่จับต้องได้ มีผลผลิตที่เป็นรูปธรรม นำมาใช้ประโยชน์กับเพื่อนนักเรียน และมีรายได้เล็กๆน้อยเป็นเงินออม
- ▶ **T = TIMELY** : มีกรอบระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน เพราะเกิดจากการสังเกตและจดบันทึกการเจริญเติบโตของสิ่งที่เราทำ

โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการในปีแรก

1. โรงเรียนแม่พระประจักษ์ สองพี่น้อง สุพรรณบุรี

2. โรงเรียนราษฎร์บำรุงศิลป์ เสนา พระนครศรีอยุธยา

3. โรงเรียนยอแซฟ อยุธยา พระนครศรีอยุธยา

4. โรงเรียนมาลาสวรรค์พิทยฯ บ้านนา นครนายก

5. โรงเรียนพระวิสุทธิวงส์ ลำไทร ลำลูกกา ปทุมธานี

โครงการ YOUNG SMART FARMERS ได้ขยายไปสู่โรงเรียนต่างๆ เพิ่มขึ้นตามคำเรียกร้องของผู้บริหารสถานศึกษาอีก 2 แห่งเมื่อปีการศึกษา 2560 คือโรงเรียน นักบุญยอแซฟอุปถัมภ์ หนองรี จ.นครนายก และโรงเรียนเซนต์แอนดรูว์ บางเลน จ.นครปฐม และสำหรับปีการศึกษา 2561 นี้ จะขยายเพิ่มขึ้นอีก 3 แห่ง คือ โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ จ.นครปฐม, โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ คลองจั่น กรุงเทพฯ และโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี ส่วนโรงเรียนที่ดำเนินการอยู่แล้วจะค่อยๆพัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ทางฝ่ายสังคมฯ กรุงเทพฯ จะร่วมมือกับฝ่ายการศึกษาของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ นำเอาโครงการนี้เข้าอยู่ในแผนงานของฝ่ายวิชาการของโรงเรียนและของฝ่ายการศึกษาฯ ต่อไป และในอนาคตอันใกล้นี้ ทางฝ่ายสังคมฯ จะจัดให้มีการมอบรางวัลให้โรงเรียนที่ทำโครงการ YOUNG SMART FARMERS ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานที่ฝ่ายสังคมฯ กำหนดขึ้น เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานแก่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการต่อไป

กิจกรรมฟายล้งคมฯ กรุงเทพฯ

ไตรมาสแรก(มกราคม-มีนาคม 2561)

ฉำพวการ

สังคพพัฒนา

สตรีกาทลลิก(สมาคมสตรีไทยคาทลลิก)

สตรีคาทอลิก(คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อสตรี)

สุขภาพอนามัย

ฉกษณลผู้สูงฉาญ

ผู้ฉากไร้และต้ฉฉฉฉฉฉ

ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส(งานชุมชน)

ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส(น้ำพหทัยการุณย์)

เครดิตชุมชนเพื่อ

ผู้ประสานงานและผู้สั่ก

ฉกษณผู้เตผทางทะเล

แพพกผู้ถูกคุมขังและผู้เข้าขถึพ

ไทยแลนด์ 4.0

จากสาเหตุ การติดขัดได้กรายได้ปานกลางของประเทศไทยมานานนับทศวรรษ บริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทรัพยากรธรรมชาติที่เหลือน้อยและแรงงานในประเทศไม่ได้มีราคาถูกอีกต่อไป แนวคิด นโยบายแบบเดิมคงไม่สามารถตอบโจทย์ใหม่ที่ท้าทายได้ “ประเทศไทย 4.0” คือ การตั้งโจทย์ใหม่ คิดใหม่ ทำใหม่ เป็นอย่างไรบ้างมาดูกัน

เดิม

ทำมาก

ได้น้อย

ใหม่

ทำน้อย

ได้มาก

From 1.0 สังคมเกษตรกรรม

>2.0 อุตสาหกรรมเบา

>3.0 อุตสาหกรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น

จากการเกษตรดั้งเดิม (Traditional Farming) สู่การเกษตรสมัยใหม่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming)

จาก Traditional SMEs ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอด ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

จาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

จากแรงงานที่กะด่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ

5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่

“ประเทศไทย 4.0” จึงเป็นการชักจูงเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลักที่ต้นน้ำ เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่อยู่กลางน้ำ และ Startups ต่างๆ ที่อยู่ปลายน้ำ โดยใช้พลัง “ประชารัฐ” ในการขับเคลื่อน

กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)

กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และ เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med)

กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)

กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอื่น เฟอร์นิเจอร์เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ บัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)

กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)